

63. Eja, hvor man nu tumler.

(I Sønderjylland.)

Jørgen Malling.

Allegro.

1. Ej - a, hvor man nu tum - ler med Søn - der - jy - dens Land, Vild -
 ty - sken han ra - ser, saa me - get som han kan. Alt dansk skal lægges ø - de og
 kvæ - les i sin Rod, ej mer maa der kvæ - des om gam - le Da - ne - bod.

2. Med Spydsod man flytter nu Grænseskel og Ret,
 Det sorte bliver hvidt, og det gode bliver slet!
 Med Ed og Tro man leger, som var den tyske Gud
 Ej længere den samme, der gav det andet Bud.
3. I Aag spændes Bonden, og tvinges skal han til
 At lade, som han ynder det grufulde Spil.
 Han Sprog og Sind skal skifte, alt som man skifter Kjol,
 Og brat i Knæ han synke skal for den tyske Sol.
4. Men se, om han gjør det, om Danerigets Jord
 Ej bliver hans Hjem og hans Blik vendt mod Nord.
 Se, om han Nakken bøjer for Aagets Jærn og Bast,
 Om Haanden ikke holder om Danebrog fast?
5. Nej, tryk du kun, Tysker, saa meget som du kan,
 Den sønderjydske Bonde skal nok holde Stand!
 Den sønderjydske Bonde ej skifter Sind og Lød,
 Nej, dansk blir hans Hjerter, hans Fane hvid og rød!
6. Og midt under Tyskernes Brasken og Slag
 Ser frejdig han frem mod den kommende Dag.
 Med Haand over Øjet han spejder imod Pol,
 Hvor Nordstjernen lyser, der venter han sin Sol.
7. Og vist skal den komme, giv Tid kun og taal,
 Alt længe fyldt til Randen er Urettens Maal!
 Snart Natten skal bortskrive, og Morgenens skal gry,
 Og gamle Danmarks Rige, det fødes skal paa ny.

K. Karstensen.